

Mads Bilstrups 1. maj-tale

Taler

Mads Bilstrup
Formand for Dansk
Socialrådgiverne

Dato

1. maj 2022

Sted

Fælledparken, København

0. Introduktion Tusind tak fordi jeg måtte komme her i dag. Det er dejligt, at I er her. Det er dejligt, at flere af jer har taget de stolte røde faner med. Og det er dejligt, at så mange ser, hvor vigtigt det er fortsat at markere Arbejdernes Internationale Kampdag.

Set med mine og socialrådgivernes øjne har kampdagens fyrværkeri af røde farver og faner fået en ekstra dimension i år – nemlig med vores hjerter, der bløder for Ukraine. Som vi lige hørte det fra *MONA FRA FOA* ville det være skørt at stille sig herop uden at tale om Putins krig i Ukraine.

Vi har alle set billederne og hørt historierne. Krigen er brutal, meningsløs og ødelæggende.

Derfor er millioner af ukrainere flygtet, og mange flere på vej ud af landet. En del af dem kommer her til Danmark. Det er dem, jeg vil tale om i dag – de er selvfølgelig en del af vores kampdag.

Så lad os tale om, hvordan vi **modtager** flygtninge.

Lad os tale om den **udfordring**, vi står over for, når op mod 100.000 ukrainere møder Danmark.

Og lad os tale om **fællesskab og velfærd** som det sikre fundament, der gør os i stand til at håndtere også denne udfordring.

...

Men allerførst vil jeg dog lige sige en særlig tak til jer socialrådgivere, der er mødt så talstærkt op i dag – det er jeg virkelig glad for ?

Det, at hjælpe andre, ligger dybt i os socialrådgivere. Det er jeg som [sic.] stolt af som formand, men ikke overrasket. Jeg ved, at mine fagfæller er dybt engagerede samfundsborgere, der hver dag løfter en kæmpe opgave for samfundets udsatte, syge og andre, der bliver ramt af en livskrise.

1. Modtagelsen af de ukrainske flygtninge i Danmark
Men lad os begynde med det, der står først for lige nu: Nemlig hvordan vi modtager de flygtninge, der kommer hertil fra Ukraine. Når jeg står her i dag, er jeg ikke kun stolt som formand for en faggruppe – jeg er også stolt både som borger i Danmark og som medmenneske. Stolt over at se hele befolkningens vilje til at hjælpe andre.

Den vilje, der er socialrådgivernes professionelle drivkraft, er blevet vækket til live i hele den danske befolkning de seneste to måneder. Midt i al krigens tragiske brutalitet er det dybt rørende og opløftende!

Det sammenhold, vi oplever blandt befolkningen i både Danmark og resten af Europa, er vitterligt historisk: Mennesker åbner deres hjem for fremmede i nød. Donationerne til Røde Kors og andre hjælpeorganisationer slår rekord. Og helt almindelige lønmodtagere rejser til grænseområderne for at hjælpe – nogle endda med fuld løn fra deres arbejdsplads.

Det er sgu solidaritet, der er værd at fejre på arbejdernes internationale kampdag!

...

Og der er i dén grad brug for solidaritet. Forleden læste jeg om en socialrådgiver ved en grænseovergang mellem Ukraine og Rumænien. Her mødte hun en ung kvinde, der havde vandret højgravid i seks uger gennem det krigsplagede land til grænsen og født sin lille baby på vejen. Manden blev tilbage for at kæmpe. Nu sad hun der og fik en kort pause inden den næste etape, mens en socialarbejder vuggede hendes nyfødte i armene.

Hun har brug for vores hjælp. Og det samme har de omkring 30.000 ukrainske flygtninge, der indtil videre er kommet til Danmark – et tal, der meget vel kan vokse kraftigt. Mange kommer med krigstraumer og andre psykiske udfordringer, nogle er syge og andre har handicap. Vi skal hjælpe dem alle sammen, og det er klart, at alt ikke fortsætter, som det plejer.

2. Udfordringen For når nu vi har taget godt imod de mange flygtninge, kommer næste del af opgaven – nemlig at integrere dem i samfundet. Her står vi i den offentlige sektor, står over for noget af en opgave – både på grund af de mange flygtninge, og fordi vi i forvejen er pressede:

Den offentlige sektor er udfordret:

Pædagogerne og lærerne får flere børn med særlige behov i institutioner og skoler

Læger og sygeplejersker får flere patienter

SOSU'erne skal hjælpe flere ældre og mennesker med handicap

Med flygtningene fra Ukraine bliver de udfordringer kun større. Udover deres øvrige opgaver skal socialrådgiverne tage imod de mange flygtninge og sikre dem en god begyndelse på deres ophold i Danmark. Det gør vi med glæde og stolthed. Men også med bekymring. Bekymring for, hvordan det skal lykkes i en forvejen presset hverdag.

Forleden hørte jeg fra en socialrådgiver – Anja – der arbejder på et jobcenter, hvor de også modtager flygtninge. Hun fortæller, at de i øjeblikket arbejder fra halv syv om morgenen til klokken seks om aftenen. For det er et kæmpe arbejde, der går i gang, når en ukrainsk familie ankommer til Danmark. Prøv lige at overveje det:

Vi skal finde en bolig, sikre dem forsørgelse, finde daginstitutioner og skoler til børnene. Forældrene skal have danskundervisning, så de kan begå sig på arbejdsmarkedet og i samfundet generelt. De skal integreres lokalt gennem foreninger, sportsklubber mv.

Det er et stort arbejde. Og det kan blive endnu større. Regeringen siger, vi skal gøre klar til at modtage 100.000 flygtninge fra Ukraine – måske flere. Til sammenligning har Danmark ifølge Dansk Flygtningehjælp modtaget omkring 170.000 flygtninge i alt de seneste 70 år. Det, vi ser ind i, er en uoverskueligt stor udfordring. Men den er ikke uoverkommelig, hvis vi griber den rigtigt an.

3. Fællesskab og velfærd Der er ingen tvivl om, at vi som samfund er udfordrede. Men hvordan løser vi problemerne? Det kan siges meget enkelt: Investering i

velfærd. Jeg tror, I er enige i, at velfærdssamfundet binder os sammen og giver os tryghed. Og vi skal huske, at vores fælles velfærd er en enorm styrke, ikke mindst i krisetider som nu. Ja, den danske velfærdsmodel er dyr – men den gør os også rige.

Jeg er med på, at vi selvfølgelig ikke bare kan tage imod 100.000 nye medborgere, uden det kan mærkes.

Men – og det er et stort 'MEN': Danmark er et af verdens allerrigeste lande på grund af, og ikke på trods af, vores stærke velfærdssamfund. Ifølge klassisk økonomisk tænkning vil høje skatter og udgifter til velfærd stække den økonomiske vækst. Den danske model burde ikke virke – men det gør den. Danmark er humlebien, der flyver, selvom den ikke kan!

Det krævede politisk mod at udvikle og udbygge det danske velfærdssamfund i årtierne efter 2. Verdenskrig. Det blev set som en investering: Social tryghed, sundhed og uddannelse for alle er ikke kun godt for den enkelte, men også for samfundøkonomien. Det viste sig at holde stik – velfærdssamfundet går hånd i hånd med en stærkere og stærkere økonomi.

Kig bare på corona-krisen. Den har kostet Danmark op mod 100 milliarder. Alligevel havde vi sidste år et offentligt overskud på næsten 60 milliarder kroner. Husk det, kære venner, når I hører politikere tale om, at vi skal skære i velfærden!

Så nu, hvor vi står over for en historisk stor opgave, skal vi også huske den historiske lektie: Det, der gør dansk økonomi stærk, er også det, der gør vores fællesskab stærkt. Derfor er det så vanvittigt, at Folketinget har hældt regeringens forslag om en velfærdslov ned ad brættet!

Så, kære politikere: Brug nu økonomien aktivt til at investere i fremtidens velfærdssamfund.

4. En flygtning er en flygtningNu har vi talt om modtagelsen af flygtningene. Om den store udfordring vi står over for. Og om vores fælles velfærd som løsningen. Her til slut er der bare én ting, vi også er nødt til at vende.

Jeg er som sagt opløftet over den enorme vilje til at hjælpe de mange ukrainske

flygtninge – også politisk.

Men: når man er nødt til at lave en særlov, for at vi kan tage imod ukrainske flygtninge, så ved man også, at der er noget galt. Så virker vores integrationspolitik ikke godt nok.

Kære venner: En flygtning er en flygtning! Og som en socialrådgiver forleden sagde til mig:

”Et barn er et barn – og en bombe er lige så skræmmende for et barn fra Syrien som for barn fra Ukraine.”

Man kan have forskellige holdninger til, hvor mange flygtninge vi i Danmark selv kan modtage. Men de, der kommer hertil, har alle brug for at være en del af samfundet – uanset hvor de kommer fra.

Det håber jeg, vi vil huske hinanden på fremover. Vi kan, hvis vi vil!

Rigtig god 1. maj!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kilde type

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Fagbevægelsen, Krigen i Ukraine 2014/2022-

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mads-bilstrups-1-maj-tale>